

[Wilhelm.]

forlade taburetterne, så bliver vi nødt til meget alvorligt at overveje at hjælpe socialdemokratiet til at få det påskud.

Til allersidst: det eneste, jeg sådan set var helt enig med finansministeren i — jeg skrev det omhyggeligt ned, og det vil fremgå, når det stenografiske referat foreligger, om det er korrekt — var, da han sagde, at man kunne vaske sine hænder. „Men kendsgerningerne, de skadelige virkninger, var blevet de samme.“ Der er vi enige.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg skal ikke forlænge debatten med, hvad der i denne sammenhæng må betragtes som en detalje, blot over for fru Tove Nielsen og hr. Svend Andersen (Rosk. a.) fremhæve, at forskellen på en 8 pct.s og en 20 pct.s nedskæring på børnehav- og fritidshjemsområdet er spørgsmålet om nedlæggelse af seminarier, og når der ikke foreligger det nødvendige prognosemateriale og det fornødne grundlæggende materiale, er det meget betænkeligt at drage disse konsekvenser. Derfor nøjedes vi med en nedskæring på de 8 pct., for det betød, at vi kunne nøjes med en begrænsning af antallet af hold og ikke tage de vidtrækkende konsekvenser, det ville have at nedlægge seminarier.

I øvrigt har jeg bl. a. på et spørgsmål fra fru Gerda Møller lovet at vende tilbage til hele denne sag.

Tove Nielsen (V):

Jeg må erklære mig aldeles uenig med undervisningsministeren i, at det drejer sig om en detalje. Det er aldeles ikke en detalje, at vi uddanner folk til arbejdsløshed. Når undervisningsministeren siger, at man fra regeringens side har været betænkelig ved at drage disse konsekvenser, altså dels være nødsaget til at skære hold ned, dels også at nedlægge seminarier, ja, så står vi netop ved det, som er det alvorlige i sagen, at regeringen ikke er indstillet på at drage de nødvendige konsekvenser af det, man selv gør.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg vil gerne sige til hr. Christophersen, at såvel kommuner som selvejende institutioner og private institutioner får maksimeret administrationsudgifterne til 3 pct., og der

er en del kommuner, som kan administrere billigere end de nuværende administrationsudgifter i visse private og selvejende institutioner, og de er villige til — det har vi drøftet med Kommunernes Landsforening — at stille sig velvilligt over for at overtage den administration, hvis de private ikke kan klare det for de 3 pct.

Finansministeren (Heinesen):

Til hr. Christophersen skal jeg her i formentlig sidste omgang blot sige, at når hr. Christophersen nævner, at han ikke rigtig kan forstå, at der var noget galt i forslagene vedrørende folkeskolen, for de forøger ikke den samlede tjenestetid for lærerne, så må jeg sige, som jeg vist også har sagt flere gange, at hvis der skal fremkomme en besparelse på grundlag af den tekst, som er sat ind på finansloven, så kan det altså kun ske ved, at man forøger antallet af lærernes katedertimer, og antallet af lærernes katedertimer er indeholdt i tjenestetidsaftalen af 21. november 1973, den tjenestetidsaftale, som er forlænget ved overenskomstforlængelsesloven.

Jo, vil jeg sige til hr. Freddy Madsen, jeg hørte meget vel i hr. Freddy Madsens første indlæg, hvad regeringen burde have gjort for at opnå et bedre resultat. Jeg er nu ikke enig, når hr. Freddy Madsen siger, at han gjorde omhyggeligt rede for, hvad regeringen skulle have gjort for at opnå et bedre resultat, men der blev gjort rede for det. Der blev sagt, at regeringen i højere grad skulle bygge på og mobilisere de folkelige kræfter, men de folkelige kræfter, som hr. Freddy Madsen taler om, og som også socialdemokratiet og regeringen føler en nær tilknytning til, de er desværre ikke repræsenteret ved et flertal i denne sal, og det begrænser mulighederne for at gøre tingene anderledes, end regeringen har gjort.

Hr. Poul Dams indlæg indeholdt dog den konsekvens, at det i fuldt mål levede op til hans egen tese om, at ingen er forpligtet over sine evner.

Til hr. Wilhelm skal jeg blot sige, at jeg forstår bedre, at hr. Wilhelm kan komme til den konklusion, at man kunne have gjort noget andet og noget bedre f. eks. på folkeskoleområdet, når hr. Wilhelm så tydeligt demonstrerer, at han ikke kan lektien. Hr. Wilhelm er af den opfattelse, at når man